

РЕШЕНИЕ № 223

град София, 25 юли 2011 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, трето наказателно отделение, в съдебно заседание на четиринадесети април две хиляди и единадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛИЯНА КАРАГЪЗОВА

ЧЛЕНОВЕ: 1. КЕТИ МАРКОВА

2. СЕВДАЛИН МАВРОВ

при участието на секретаря Ив.Илиева и в присъствието на прокурора Н.ЛЮБЕНОВ изслуша докладваното от председателя (съдията) ЕЛИЯНА КАРАГЪЗОВА дело № 1062/2011 година

Производството е образувано на основание касационна жалба на подсъдимия Т. Г. Г. срещу въззивна присъда № 40 от 01.10.2010г. по внохд № 241/2010г. по описа на Софийския апелативен съд,Н..колегия 3-ти състав.

В жалбата се поддържат отменителни основания по чл.348,ал.1 т.1,2,3 НПК.В допълнението към нея се развиват съображения в подкрепа на доводите.Прави се искане за отменяване на присъдата и оправдаване на подсъдимия,алтернативно връщане на делото за ново разглеждане.

Гражданските ищци и частни обвинители чрез поверениците си адв. Р.Ф. и адв.В. намират присъдата за законосъобразна и правилна както в наказателната,така и в гражданската част.Молят присъдата да се остави в сила.

Представителят на Върховната касационна прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.Присъдата отговаря на чл.305 НПК,изводите не противоречат на правилата на формалната логика,даден е отговор на всички доводи,не е нарушен чл.14 НПК,показанията на св.З. са проверени чрез други доказателствени средства,правилно е осъден по чл.116 НК,а наказанието не е явно несправедливо.

Върховният касационен съд,за да се произнесе съобрази следното:

С горната присъда Софийският апелативен съд е отменил присъда № 48 от 21.11.2008г. на Софийския окръжен съд,НК 2-ри състав постановено по нохд № 365/2008г. в частта й, с която подсъдимият Т. Г. Г. е бил признат за невиновен и оправдан по обвинението по чл.116,ал.1 т.6,предл.3-то и 4-то вр.с чл.115 НК и в частта,с която са отхвърлени предявените граждански икове,като вместо това е ПОСТАНОВИЛ НОВА,както следва:

Признал е подсъдимия Т. Г. Г. за ВИНОВЕН в това, че на 15.06.2007г. около 00.15ч.в [населено място] проход,Софийска област,на [улица]умишлено е умъртвил Е. В. Г. от [населено място],като деянието е извършено по особено мъчителен за убития начин и с особена жестокост/нанесени 17 удара с нож по тялото на пострадалия/,поради което и на основание чл.116,ал.1 т.6,предл.3-то и 4-то вр.с чл.115 и чл.54 НК ГО ОСЪДИЛ на ОСЕМНАДЕСЕТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА при първоначален СТРОГ режим на изтърпяване в ЗАТВОР.

На основание чл.59,ал.1 НК е ПРИСПАДНАЛ предварителното задържане на подсъдимия,считано от 08.11.2007г. до 21.11.2008г.

На основание чл.68,ал.1 Н. съдът е ПРИВЕЛ в изпълнение присъда по нохд № 3897/2005г. по описа на Русенския районен съд,изменена с Решение № 139/17.05.2006г. по внохд № 130/2006г. на Русенския Окръжен съд,с която на подсъдимия Т. Г. Г. е наложено наказание две години лишаване от свобода,изтърпяването на което е било отложено за изпитателен срок от три години,считано от влизане на присъдата в сила.

Съдът е ОСЪДИЛ подсъдимия ДА ЗАПЛАТИ обезщетение за неимуществени вреди,ведно със законните последици,както следва: 1.На С. А. Г.-майка на убития Е. Г.-сумата 60 000 лева,като е ОТХВЪРЛИЛ иска за разликата до 100 000 лева. 2. На Г. П. З.-съпруга на убития Е. Г. сумата в размер на 60 000 лева. 3. на Г. П. З.,като законен представител на малолетните си дъщери А. Е. Г. и П. Е. Г. сумата в размер на по 70 000 лева за всяка от тях.

ПОТВЪРДИЛ е присъдата в останалата ѝ част.

Касационната жалба е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА:

В същата се поддържа,че въззивният съд е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила,като е пренебрегнал указанията дадени в решението на ВКС за ново разглеждане на делото,не е обсъдил съществени доводи на защитата,не са обсъждани доказателствата по делото в тяхната цялост,а някои доказателства/показанията на св.З./ или липсата на доказателства/липсата на кръв от пострадалия по маската/ са тълкувани превратно.Изводът за авторството на деянието бил изграден единствено на основа на недопустими предположения.Твърди се също така,че е нарушен материалния закон,тъй като не са налице доказателства от обективна и субективна страна за извършване на инкриминираното деяние.За наказанието наложено на подсъдимия се твърди,че предвид допуснатите процесуални нарушения и нарушението на материалния закон, същото се явява явно несправедливо.

В допълнителните съображения се изтъква,че правото на защита на подсъдимия е съществено нарушено,тъй като при повторното разглеждане на делото,съдът е наложил по-тежко наказание,с което е нарушил правилото на чл.335,ал.2 НПК.

Във връзка с оспореното авторство на деянието в допълнението се поставя под съмнение идентичността на разпитвания в досъдебното производство анонимен свидетел № 1 с лицето Ю. Л. З.,разпитан в с.з. на 21.11.08г. след определението на съда да се разкрие тайната самоличност на анонимен свидетел № 1.В тази връзка се възразява срещу отказа на съда да допусне въпросите на защитата ,както и срещу необсъждането в мотивите показанията на св.З. за оказан спрямо него тормоз и натиск при депозиране на показанията.Затова се поддържа,че показанията на този свидетел следва да се изключат от доказателствения материал тъй като не съставляват годно доказателствено средство.

На следващи място се твърди,че правото на защита на подсъдими е накърнено,тъй като съдът е допуснал противоречие в мотивите относно мотивът на подсъдимия и на св.З. за действията им спрямо пострадалия.

По-нататък се поддържа,че съдът не е обсъдил противоречията между събраните доказателства съгласно чл.305,ал.3 НПК между показанията на св.Ю. З. дадени на досъдебното производство и депозираните в съдебната фаза.Във връзка с това не е обсъдил показанията на Л.С., св.Г. З.-Г.,св.В. Т..Тези процесуални нарушения са опорочили извода за авторството на деянието,който съдът е направил въз основа на недопустими предположения.По делото единствени доказателства били маската с биологични следи от подсъдимия,по която нямало кръв на пострадалия ,и показанията на св.Ю. З..

Решението е законосъобразно и правилно.При постановяването му не са допуснати визираните в жалбата нарушения водещи до отмяна на съдебния акт.

Делото се разглежда за втори път пред Върховния касационен съд.

С решение № 491/12.04.2010г. по н.д.№ 488/2009г.ВКС,първо нак.отделение е отменил въззивна присъда № 32 от 20 май 2009г. по внохд № 205/09г. на Софийския апелативен съд и е върнал делото за ново разглеждане.

Съгласно решението,подписано при особено мнение на член от състава,при новото разглеждане следва да бъдат отстранено нарушението по чл.303,ал.1 НПК както и „всички други нарушения” отбелязани в мотивите.Става въпрос за внимателна проверка на показанията на св.Ю. З. основен свидетел на обвинението.Съдът е приел като неоснователно искането на подсъдимия да бъде оправдан изцяло за участието си в престъплението.

При новото разглеждане въззивният съд е извършил пълна и всестранна проверка на доказателствата,анализирал е поотделно и в съвкупност всички относими към предмета на обвинение

доказателства и е обосновал извод за виновно,противоправно поведение на подсъдимия, което обуславя наказателната му отговорност по чл.116 НК.

Изводите на съда са съответни на фактическите положения,установени по делото.

Мотивите към присъдата са подробни и изчерпателни.Те съдържат както изложение на фактите и обстоятелствата по делото,така и отговори на възраженията поддържани пред въззивната инстанция.По реда на чл.339,ал.2 НПК,съдът максимално е отговорил на доводите свързани с процесуалната годност на показанията на св.Юл.З.,тяхната достоверност,обстоятелствата при които е подготвена срещата с пострадалия ,извършеното деяние,както и последващите действия на подсъдимия Г..Обосновал е в съответствие с чл.303,ал.1 НПК убеждението си за авторството на деянието и правната квалификация на извършеното.

Установено е,че пострадалият Е. Г. се познавал със свидетелите С. С.,Ю. З.,В. Т.,Б. Т. и Методи Г.,като с Т. и Г.-негов втори братовчед били в близки отношения.Всички гравитирали около М. С.,известен под името"Р.".Впоследствие през 2005г. пострадалият,който по това време живеел в С. се отделил от групата в която се движел заедно с Т.,Методи Г. и З..След това разделяне отношенията им се влошили и Г. се опасявал да не му се случи нещо,тъй като имал разпавии с братовчед си Методи и св.Т.. Подсъдимият Т. Г. се познавал със св.Ю. З. и св.С. М.,в дома на когото Г. живеел под наем. Установено е,че на 07.05.2007г. по молба на подс.Г. св.М. сключил абонаментен договор с „Вивател” за телефонен номер 0878/981-994 с номер на СИМ карта 89359030111005299345 и втори договор- с мобилен оператор „М-тел” за срок от две години,с който закупил на свое име телефон"Нокиа"6300 с IMEI 353933017289120 и телефонен номер 0885/378-931 с номер на СИМ карта 8935901087033308947. Подсъдимият финансирал сключването на договорите и веднага след това М. му предал СИМ картите и телефона.

На инкриминираната дата пострадалият Г. се срещнал с приятеля си св.Д. А. в [населено място] проход,където живеел тогава.От заведението „Зеленото” забелязал л.а."ВМВ" управляван от св.В. Т.,в който се возели още две лица с бейзболни шапки с козирка,който автомобил завил към дома му.Г. веднага реагирал и споделил със св.А.-„Ей ги тия,въртят се тука!".След това същият автомобил със същия шофьор и същите пътници отново преминал по същия маршрут още един или два пъти,който факт бил отбелязан от пострадалия и неговия приятел.Същата вечер около 22.00пострадалият вечерял със св.Г. и съпругата си в дома им.

Установено е,че около 23.20ч. св.А. си тръгнал,а пострадалият излязъл с личния си автомобил „Ауди” С ДКН СО 59-00АВ и се срещнал със св.Л. С. от [населено място] в заведението"Пицарията". 20-30 минути по-късно двамата се разделили и пострадалият Г. потеглил към своя дом на [улица] .Когато стигнал до дома си,пострадалият спрял автомобила успоредно на гаража на къщата,ориентиран към него с лява страна и на отстояние от около 1 метър от гаражната врата. В момента в който отворил вратата,за да излезе, бил нападат и блъснат с вратата на автомобила обратно навътре в купето.Протекла борба,при която Г. полегнал надясно към вътрешността на купето,и се отбранявал от нападателя с ритници и ръце.Тогава бил намушкан многократно в областта на долните крайници и по лявата ръка.Въпреки получените наранявания,Г. успял да се измъкне от автомобила си,като в момента на навеждането и излизането от него получил ново нараняване,което засегнало областта от вътрешния ръб на лявата ключица до основата на шията.Г. се опитал да избяга,паднал на земята на дясната си страна и тогава нападателят му нанесъл още четири удара,който попаднали в гръдния кош и лявата мишница.Пострадалият започнал да вика за помощ,а нападателят му избягал.Виковете му били чути от съпругата на Г.,която излязла и видяла Г. подпрян на входната врата на двора и целия в кръв.Извикала баща си-св.З.,който бил легнал да спи.Той видял зет си облегнат на капака на колата си,облян в кръв.Взели резервните ключове на колата и потеглили към болницата в [населено място].По пътя съпругата на Г. затискала раната на врата му,от която шуртяла кръв.Той трудно дишал,но през цялото време псувал,като твърдял,че си е знаел,че така ще се случи и че за всичко са виновни неговия братовчед Методи и Б. Т..Успял да съобщи,че раните му са причинени от нож,но извън твърдението,че нападението е организирано от Методи и Т.,не споменал кой или кои са лицата,който са участвали в него.На 15.06.2007г. в 00.45ч.Г. починал в болницата в [населено място].

Извършен бил оглед на местопроизшествието в 02 00.ч,са първоначален оглед на местопроизшествието и оглед на автомобила на Г..При допълнителен оглед на местопроизшествието,започнал на 15.06.2007г. в 08.20ч.при сухо и слънчево време,били фиксирани отново следи от червеникаво-кафява материя по уличното платно,тротоара и л.а."Ауди" и от които били иззети натривки. На улицата „К. Б."I",но пред № 44 била открита и иззета част от долнище на анцуг,черно на цвят с изрязани върху него отвори за очи и уста.

Съдебно-медицинската експертиза и Д. експертизи на натривките,иззети при двата огледа на местопроизшествието установили,че откритата кафеникаво-червениката материя по уличното платно и лекия автомобил"Ауди" е кръв,която произхожда от пострадалия Е. Г..

От заключенията на съдебно-медицинската експертиза и две Д. експертизи на намерената маска от крачол на долнище на анцуг,е установено,че по маската няма следи от кръв,но има следи от слюнка,като първата по време Д. експертиза е установила Д. на профила на лицето от което произхожда слюнката,а от последващата Д. експертиза е установено,че профила на Д. напълно съвпада с Д. профила на подсъдимия Т. Г..

На 04.11.2007г.при оглед в местността „С.“, находяща се в землището на [населено място],гр.М. проход,на югоизточния скат на [улица]и [улица]и преди началото на [улица]върху шипков храст било намерено и иззето като веществено доказателство парче плат,черно на цвят,наподобяващо част от крачол,с изрязани три прореза/отвора/. Трасологическата експертиза е установила,че между двете маски-тази от м."С." и намерената пред дома на [улица]има съвпадения по групова принадлежност подробно описани.Експертизата е пояснила,че от установеното сходство между двата обекта на изследване може да се направи извод,че те са изрязани и направени най-вероятно от левия и десен крачол на един спортен панталон-долнище на анцуг. От дома на св.Ю. З., при претърсване е било иззето горнище на анцуг,с бродиран надпис с червен конец"Лотто",като при сравнително изследване на последното и двете маски е установено наличие на сходни капси и върху трите обекта,вид и брой на тегелите в местата на подгъване на ръбовете на плата и дебелината на конците.Експертът е заключил,че е налице сходство по общи признаци,но не може да се установи дали двете маски са били в един екип с изследваното горнище на анцуг.

Установено е още от приложените разпечатки на проведени телефонни разговори чрез различни мобилни оператори,че подсъдимият на инкриминираната дата и време се е намирал на мястото на местопроизшествието.Така в интервала между 21.17ч и преди 22.11ч подсъдимият Г. се придвижил от района на [населено място] до [населено място]. В 22.11ч на 14.06.2007г. се намирал на територията на [населено място],когато отново е бил потърсен от телефонен номер 0878/981-994.В 22.55ч. и в 22.56ч. подсъдимият,който вече се намирал на територията на [населено място] проход се обадил последователно и провел кратки разговори с номер 0878/981-994 и с номер 0897/640-192. Към момента на проведения телефонен разговор лицето,ползвало този номер,е било обслужвано от клетка,находяща се в [населено място],кв.О.,бл.3. В 0.55ч. на 15.06.2007г. подсъдимият се обадил от мобилния си телефон „Нокиа" на своя приятел-св.И. П. и го помолил да тръгне от [населено място] в посока [населено място] ,като провери дали по пътя има поставени полицейски постове.Двамата провели до 01.40 часа на 15.06.2007г. още три разговора.При всички тези разговори мобилният телефон на подсъдимия е бил обслужван от клетка на територията на [населено място] проход,докато телефонът на св.И. П. е обслужван от клетки в [населено място].И. П. се обадил в 01.51 на св.Р.-таксиметров шофьор.Около 02.21ч двамата пътували от С. в посока към [населено място].По пътя св.П. провел с подсъдимия Т. Г. още пет телефонни разговори. Движението на св.П. от АМ Т.,напускането на магистралата,преминаването покрай [населено място] и достигането му до района на [населено място], се установява от ползваните от него клетки на мобилния оператор за провеждане на телефонните разговори.Последният разговор е проведен в 03.27 часа ,като бил набран от подсъдимия.Свидетелят се намирал на място,обслужвано от клетката на [населено място]; в кв.О..След това П. се върнал обратно към С..Последният разговор между двамата се провел в 05.16 часа,тогава подсъдимият се намирал все още на територията на [населено място],а св.П. вече бил на територията на [населено място].

От доказателствата приети по делото е установено,че подсъдимият Г. и св.З. са се намирали на местопрестъплението по времето,когато е извършено престъпното деяние

Прието е, че обвинението е доказано от събраните гласни и писмени доказателства.Основен свидетел по делото е св.Ю. З.-анонимен свидетел № 1 разсекретен в съдебната фаза на наказателното производство с определение от 21.11.2008г.Свидетелят е посочил,че в неговия дом,дватама с подсъдимия изработили маски за главите си,посочил е посоката от която е пристигнал автомобила на пострадалия,по какъв начин е спрял пред дома си,как е бил ориентиран по отношение на улицата и дома му, къде се били скрили свидетелят и подсъдимия,по какъв начин е било извършено покушението над пострадалия Г.-с нож,като първите удари са му нанесени още докато е бил в купето на автомобила и се е отбранявал,а впоследствие е понесъл удари и извън купето ,на улицата,след като успял да излезе от автомобила.Показанията на св.З. съответстват в тази част на показанията на св.Г. Г. и П. З.-бащата на убития.,както и с протоколите за оглед на местопроизшествието ,оглед на веществени доказателства, заключенията на Д.

експертизите, трасологическата експертиза, огледа на аутопсията на трупа на пострадалия Г. и заключението на двойната съдебно-медицинска експертиза относно механизма на уврежданията.

При разпита пред съдия свидетелят е казал още, че до [населено място], а после и до [населено място] проход се придвижили с автомобил "Пежо" малък, червен на цвят, че са обикаляли в [населено място] проход, паркирали са колата си по-надолу от къщата на пострадалия вдясно, че след нападението над Г. са избягали с подсъдимия по улицата, подминали са колата и се скрили в горичката, където подсъдимият хвърлил ножа и маската, че имал кръв по дрехите си, че се преоблякъл с дрехи на свидетеля, а своите взел със себе си при завръщането им в С..

Неоснователно се поддържа, че разпитът на св. Юл. З. не може да се ползва като годно доказателствено средство и следва да се изключи от доказателствения материал.

Разпитаният в съдебно заседание на 21.11.2008г. свидетел Ю. З./л.177-188/ е същият Ю. З., който е бил разпитван пред съдия на досъдебното производство и му е бил даден статут на анонимен свидетел на досъдебното производство-показания в том 3 л.18-21. Свидателят не е отрекъл извършеното с него процесуално следствено действие. Обяснил е, че е бил задържан на границата на 03.11.2007г. във връзка с изпълнение на наказание по влязла срещу него присъда. Показанията са били депозириани пред съдия въз основа на писмено искане, в което е посочено кога да се проведе разпита-04.11.2007г., в 14.00 часа. От Справка до началник сектор КП"О.-С./том 3, л.50-55/ е видно, че св. Ю. З. е бил задържан на 03.11.2007г. на ГКПП Кулата. След прочитане на тези показания по реда на чл.281, ал.1 т.1 и т.2 НПК, свидетелят не е отрекъл заявеното от него, казал е..."след прочитане на показанията ми, това което съм казал тогава сигурно е било така..." Тъй като свидетелят е заявил, че не си спомня казаното от него преди една година, съдът е упражнил процесуалното правомощие и е огласил показанията му на досъдебното производство. При този процесуален ред, спазен от съда, няма основание съдът по същество да изключи показанията на св. З. от доказателствения материал. Д. че този разпит е опорочен тъй като бил проведен на 01.11.2007г. а свидетелят е бил задържан на границата на 03.11.2007г., е несъстоятелен. Както правилно е посочил въззивния съд на л.53 от възз.дело, разминаването в датите е резултат от техническа грешка при тяхното изписване. Това обстоятелство в никакъв случай не води до извод за липса на идентичност между лицето дало показания на досъдебното производство и този разпитан в съдебно заседание, респ. опорочена процедура водеща до изключване на тези показания от доказателствената съвкупност.

Доводът за внушение оказано на свидетеля при депозиране на показанията също не може да бъде споделен. Заявеното от него в съдебно заседание за оказан натиск и тормоз по същество не променя достоверността на подробните хронологично подредени факти свързани с подготовката за нападение над пострадалия и последващите действия. Показанията на свидетеля са проверени посредством другите доказателства събрани по делото. Обосновано е прието, че лицето, което е нанесло удари с нож по тялото на пострадалия е именно подсъдимия Т. Г. Безсъмнено е установено, че подсъдимият се е намирал на местопрестъплението, на инкриминираната дата, там където е било извършено деянието. Това е установено не само от показанията на св. Ю. З., но и от доказателствата събрани по делото. Подсъдимият е ползвал мобилен телефон, закупен на името на св. С. М., който в съдебно заседание директно е посочил подсъдимия като лицето Т. Г., на когото е предал закупения мобилен телефон и СИМ карта. От показанията на св. И. П. и разпечатките на водените от мобилен телефон разговори с подсъдимия, е установено, че по време и място подсъдимият се е намирал на мястото, където е извършено деянието. В разговорите със св. П. подсъдимият е искал последният да провери дали има движение на полицейски групи.

Важно доказателство за това, че подсъдимият се е намирал на местопрестъплението е заключението на Д. експертиза № 397/03.12.2007г. и на медико-биологичната експертиза, относно биологичния материал-слюнка върху маската, намерена в близост до жилището на пострадалия, която слюнка носи Д. характеристики на подсъдимия Т. Г. Следователно подсъдимият е присъствал на местопрестъплението, ползвал е иззетата като обект под № 1 маска, и я изхвърлил след деянието, поради което последната е намерена на същата улица в близост до дома на пострадалия.

Констатираните в заключението на съдебно-медицинската експертиза от 08.03.2008г. увреждания и механизма на тяхното причиняване, изцяло съвпада с показанията на св. Ю. З. за действията извършени спрямо пострадалия Е. Г..

Друго доказателство относимо към обвинението е заключението на трасологическата експертиза № 52/06.03.2008г. Последната сочи, че представените два броя маски за глава са изрязани и направени най-вероятно от ляв и десет крачол на един и същ спортен панталон. Горнище на анцуг със сходни параметри е

намерен и иззет с протокол за претърсване и изземване на 26.02.2007г. в [населено място] от дома на св.Ю. З..Изложението е потвърдено от св.З. в разпита в съд.зас./л.178/.

Относно авторството на деянието,а именно,че подсъдимият Т. Г. е лицето"Т." посочено от св.З. в съдебно заседание от значение са показанията на последния, в които разказва за разговорите които „Т.“ водил по телефона с човек, и му казал „да мине по улиците да види дали има някой и дали има полиция“.Посочил е още,че този човек трябвало да тръгне от С..Лицето,с което е говорил подсъдимия „Т.“ е бил св.И. П.,който в съдебно заседание по същество е потвърдил самоличността на подсъдимия,а именно,че разговора е воден с намиращия се в съдебната зала подсъдим Т. Г..

Пак във връзка с оспорване показанията на св.Юл.З.,въззивният съд е взел отношение на л.60 от делото.Мотивите на съда отговарят на данните по делото и са логически и житейски обосновани.От показанията на св.Юл.З. е установено,че св.М.Г. е поръчал на него и подсъдимия да отрежат ушите на Е. Г./според показанията му на следващия ден получили от последния сумата 3000 лева/,а не да го умъртвят.Смъртният резултат е постигнат при условията на експес на умисъла ,за който не следва да носи отговорност Юл.З.. В показанията си той е заявил/л.179/,че на въпроса към Т.-защо го е направил,последният отговорил,защото го е хванало яд,че Е. го ударил“. Прието е,че не е налице"оговор" с оглед процесуалното му качество, и показанията му не са недостоверни предвид останалия доказателствен материал.

Въз основа на горепосочените доказателствени източници въззивният съд е обосновал правилен и законосъобразен извод.Извършител на деянието е подсъдимия Т. Г.,който на инкриминираната дата умишлено при условията на чл.116,ал.1 т.6,пр.3 и 4-то вр.с чл.115 НК е умъртвил Е. Г..Приетите за установени фактически положения съответстват на съвкупния доказателствен материал събран,проверен и анализиран в съгласие с изискванията на чл.13,чл.14,чл.107 НПК.

Относно показанията на свидетелите В.Т.,М.Г.,Б.Т.,Ст.С.,въззивният съд е изложил съображения на л.51 от делото.Прието е,че свидетелите не дават сведения относно авторството, начина и средствата на осъществяване на деянието.В този смисъл,няма основание за преценка,че заявеното от тях е в противоречие с показанията на св.Юл.З.,което да предполагава обсъждане по реда на чл.305,ал.3 НПК.

При обсъждане на показанията на разпитаните по делото лица,респ.кредитирането или не на някои от тях,съдът по същество разполага със суверенното право лично и непосредствено да вземе решение по вътрешно убеждение основано на пълно,всестранно и обективно разследване на всички обстоятелства по делото.В този смисъл,като е кредитирал показанията на св.Юл.З. ,като добросъвестни и правдоподобни, въззивният съд не е нарушил процесуалните права на подсъдимия.Всички факти от правно значение за решаване на въпросите по чл.102 НПК , са обсъдени от съда.

При изложените фактическа обстоятелства,който не подлежат на преобсъждане от касационната инстанция,присъдата е постановена в съответствие с чл.303,ал.2 НПК.При извършената проверка касационният състав не установи съдът по същество да е допуснал нарушения от категорията на чл.348,ал.1 т.1,2 НПК,който да поставят под съмнение авторството на деянието,наказателната отговорност на подсъдимия Т. Г. и приложението на закона.Деянието е доказано по несъмнен начин,поради което като е постановил осъдителна присъда срещу подсъдимия Г. въззивният съд не е допуснал нарушение по чл.303,ал.1 НПК.

Присъдата е законосъобразна и в гражданската ѝ част.Размерът на присъдените обезщетения на близките на убития Г. са определени при спазване на разпоредбата на чл.52 ЗЗД.Присъдените обезщетения са съобразени с тежката загуба за майката,съпругата и малолетните две деца на Г.,който остават без бащина подкрепа и закрила.Основания за намаляване на присъденото обезщетение не е налице.

По отношение довода да явна несправедливост.

Същият е ОСНОВАТЕЛЕН.

С първата въззивна осъдителна присъда № 32 от 20.05.2009г. по внохд № 205/2009г. на Софийския апелативен съд,подсъдимият Т. Г. е бил осъден за горното деяние на петнадесет години лишаване от свобода.

Тази присъда не е била протестирана,не е била обжалвана от частните обвинители.Сезирането на ВКС е станало на основание касационна жалба на подсъдимия и касационна жалба на гражданските ищци С. А. Г. и Г. П. З.-лично и като законен представител на двете си малолетни деца.Няма подадена жалба от тях срещу наказателната част на присъдата. В този смисъл, вторият въззивен състав е следвало да съобрази разпоредбата на чл.355,ал.2 НПК,съгласно която съдът,на който делото е върнато за ново разглеждане,може

да наложи по-тежко наказание или да приложи закон за по-тежко наказуемо престъпление ,когато присъдата е била отменена по протест на прокурора,жалба на частния тъжител или на частния обвинител,поради искане за утежняване положението на подсъдимия.

В случая не е налице посочената хипотеза,поради което независимо,че предмет на разглеждане е била оправдателна присъда на първоинстанционния съд,въззивният съд не е можел да наложи при повторното пред него разглеждане на делото по-високо наказание от това определено при постановената първа осъдителна присъда.

В този смисъл е допуснато нарушение на закона по чл.348,ал.1 т.1 НПК,което нарушение следва да се отстрани,като наказанието се приведе в съответствие с чл.355,ал.2 НПК и намали до първоначалния размер от 15 години лишаване от свобода.

Воден от гореизложените мотиви,и на основание чл.354,ал.1 т.3 НПК,Върховният касационен съд,трето наказателно отделение

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА въззивна присъда № 40 от 01.10.210г. по внохд № 241/2010г. по описа на Софийския апелативен съд,НК,3-и състав,като **НАМАЛЯВА** наказанието на подсъдимия Т. Г. Г. от осемнадесет години на **ПЕТНАДЕСЕТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**.

ОСТАВЯ В СИЛА присъдата в останалата обжалвана част.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване .

ПРЕДСЕДАТЕЛ: [подпис]

ЧЛЕНОВЕ: 1. [подпис]

2. [подпис]